

دریچه

همدلی | «لودیک» یکی از سریال‌های نتفلیکس با محوریت زندگی یک خلاقکار آفریقایی است. سریالی که بازم به همان نگاه کلیشه‌ای، مجرمی خشن و از فقر نجات‌یافته غیرغربی را به تصویر کشیده است. به نقل از الجزیره، کمتر پیش می‌آید که پلترمی مثل نتفلیکس به دنبال خلق قهرمانی از دیار آفریقا باشد.
سریال «لودیک»، یکی از سریال‌های جدید نتفلیکس است که با محوریت یک مرد آفریقایی، اشراش به دنیای گسترده‌های دارد که داستان‌های فراموش شده زیادی را می‌توان از دل آن بیرون کشید. این سریال به زبان آفریکنس که در جنوب آفریقا رایج است، ساخته شده و درباره قهرمانی به نام دان لودیک است؛است؛ مردی عصبی، اجتماعی و قوی‌جته که از فقر به ثروت می‌رسد. شخصیت اصلی داستان فردی است که به یک غول بزرگ تولید لوازم‌خانگی تبدیل شده و بیلبوره‌های تبلیغاتی محصولات او در تمام شهر دیده می‌شود.اما این‌ها تنها قسمت کوچکی از ماجراهایی است که اضطراب و هیجان را به بیننده منتقل می‌کند.زیاد طول نمی‌کشد که بیننده متوجه می‌شود مرد خانواده و مدیرعامل شرکت، قاچاق‌ العماس می‌کند و با روده شدن یکی از اعضای خانواده‌اش اوضاع از کنترل او خارج می‌شود. در طول شش قسمت، شاهد سریالی اکشن هستیم که گاهی یادآور سریال «خانواده سوپرانو» ساخته دیوید چیس است.اگرچه موضوع سریال «لودیک» خیلی هم پیچیده نیست.حال این سؤال پیش می‌آید که شبکه نتفلیکس آفریقا را در درام‌هایش چگونه می‌بیند؟ بزرگ شدن قهرمان داستان بر اساس ثروتمند شدن یک شخص فقیر از طریق کارهای خلاف‌قانون، کلیشه‌هایی آشنایی این پلترم در مورد آفریقا است که در این سریال هم دیده می‌شود. مردی خشن که خود را معیار قانون در دنیا می‌داند و با ازتاب جرم از فقر فرار کرده است؛ این‌ها همگی نگاه کلیشه‌ای شرق شناسان غربی به ثروتمندان غیرغربی است.دان، علی‌رغم بیماری فرزندش اصرار دارد که او را به مدرسه بفرستد و با شخصی که او را فریب داده به بدترین شکل برخورد می‌کند. تنها نقطه مثبت این شخصیت این است که او به خاطر قولی که به معاود مرحومش داده از شوهر خواهرش که یک شخص بی‌علاقه، اکل و پروردرسر است، مراقبت می‌کند.الجزیره در پایان درباره سریال «لودیک» نوشته‌ است: سریال «لودیک» پر از تعصبات و تفکرات کلیشه‌ای درباره یک مرد آفریقایی از منظر شرق شناسانه غربی است؛ داستانی پر از جرم، جنایت، آدم‌ربایی و فقر و تریبت سخت‌گیرانه که گویا اروپایی‌ها هیچ‌وقت با ساختن آن‌ها خسته نمی‌شوند!

اسکار بین‌المللی به دقیقه ۹۰ رسید

همدلی |دیروز آخرین مهلت ارسال فیلم از سوی کشورها برای شرکت در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳ بود. آخرین مهلت معرفی نمایندگان منتخب کشورها برای رقابت در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳، دیروز سوم اکتبر (۱۳ مهرماه ۱۴۰۱) بود و تا زمان نگارش این خبر ۸۰ کشور فیلم برگزیده خود را برای حضور در این شاخه معرفی کرده بودند و احتمالاً در آخرین ساعت این مهلت، چندین کشور دیگر وارد رقابت کرده‌اند.اخیراً سینمای ویتنام ایزد (۵۷۸ منگوم» ساخته «دونگ لونگ دین» و کشور آرمن نیز فیلم «فرچه» ساخته «هنریک سولام» را به‌عنوان نماینده رسمی خود در اسکار ۲۰۲۳ به آکادمی معرفی کرده‌اند.مصنر، غنا،مازلی، نیجریه،بنگلادش، کامبوج، شیلی و آفریقای جنوبی از جمله کشورهایی هستند که هنوز فیلم منتخب خود را به آکادمی اسکار معرفی نکرده‌اند. آکادمی فیلم روسیه نیز چند روز پیش در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد که نیازی به جایزه اسکار ندارد و فیلمی برای رقابت در اسکار ۲۰۲۳ ارسال نخواهد کرد. تصمیم دولت روسیه در پاکوت اسکار ۲۰۲۳ که البته بدون اطلاع کمیته اسکار سینمای روسیه بود در راستای افزایش تنش میان این کشور و آمریکا و جنگ در اوکراین اتخاذ شده است. پس از پایان مهلت قانونی ارسال فیلم به آکادمی اسکار برای شرکت در اسکار ۲۰۲۳، آکادمی با بررسی این فیلم‌ها بر اساس قوانین اسکار بین‌المللی، فهرست کاملی از فیلم‌های واجد شرایط رقابت را منتشر می‌کند.سینمای ایران اسامال فیلم «جنگ جهانی سوم» ساخته هومن سیدی را به‌عنوان نماینده اسکاری خود برگزیده است. این فیلم در نخستین نمایش جهانی خود در جشنواره ونیز دو جایزه بهترین فیلم و بهترین بازیگر مرد (محسن تانبنده) بخش آفتاب‌ها را به خود اختصاص داد.این فیلم برای کسب شرایط لازم اسکار بین‌المللی، از پنج‌شنبه ۱۴ مهر تا چهارشنبه ۲۰ مهر به مدت یک هفته به‌صورت ویژه در پردیس سینمایی مکامال اکران شود. طبق قوانین اسکار بین‌المللی تمامی فیلم‌ها باید در سزاق قانونی حداقل به مدت یک هفته در کشور مبدأ (معرفی‌کننده)اکران عمومی و تجاری داشته باشند.فهرست نامزدهای اولیه شاخه فیلم ۱۵ فیلم در تاریخ ۲۱ دسامبر ۲۰۲۲ (۳۰ آذر) و پنج نامزد نهایی نیز روز ۲۳ ژانویه ۲۰۲۳ (۴ بهمن) معرفی می‌شوند.مراسم نود و پنجمین دوره جوایز سینمایی اسکار روز ۱۲ مارس ۲۰۲۳ (۲۱ اسفند) در نتاتر دالی در هالیوود برگزار می‌شود.

فرهنگ وهنر

گفت‌وگو با «مریم برزکار»، به بهانه برگزاری نمایشگاه نقاشی «رسام» در گالری «زرنا»

در کشور ما قدر هنر را خوب نمی‌دانند

◀ **چرا در این نمایشگاه برای کارهای تان قیمت نگذاشتید؟ قصد فروش آثارتان را ندارید؟**

به‌نظر هنر در ایران چندان ارزشی ندارد. قیمت‌هایی که ما روی اثر می‌گذاریم، متناسب با زحمتی است که برای خلق آن کشیده‌ایم و مترتال و لوازمی که استفاده کرده‌ایم. به همین دلیل قیمت بالا می‌رود. وقتی قیمت را به خریدار می‌گوییم، شوکه می‌شود.ا در حالی که شاید قیمت پیشنهادی ما در قبال کارهای دیگر خیلی پایین باشد. من برای کشیدن یک تابلو دست‌کم پنج ماه وقت می‌گذارم و مترتال خوب و باکیفیت به کار می‌برم. زمانی که برای کار می‌گذارم و خستگی و هزینه‌های رفت‌وآمد و … را هم حساب کنید.بنابراین روی تابلوها قیمت نگذاشتم، چون وقتی قیمت را می‌بینند، شوکه می‌شوند.اما نمی‌برسند چهقدر برای این تابلو زمان گذاشتید و زحمت کشیدید؟

◀ **خانم برزکار، قرار است نقاشی را تا کجا ادامه دهید؟ آیا مایلید به‌عنوان هنرمند نقاش شناخته‌شوید؟**

بله، من دوست دارم این مسیر را آن‌قدر ادامه بدهم که بتوانم ایده‌ها و آن‌چه را در ذهن و دل خودم است، پیاده بکنم. استادم همیشه می‌گوید همه می‌توانند در ذهن‌شان شعر بگویند، ولی وقتی قلم در دست می‌گیرند، نوشتن حتی یک بیت شعر برایشان سخت است. من هم در ذهنم کلی ایده دارم. مهم این است که چگونه بخواهم اولین قدم‌ها، سخت‌ترین قدم‌هاست. اصلاً فکرش داشتم که این انگیزه را در من ایجاد بکند و خاتم جعفرآبادی توانستند این‌کار را انجام دهند. بنابراین با هم شروع کردیم و امیدوارم به زودی نمایشگاه دیگری هم برگزار بکنیم. به‌نظرم همیشه باید ایده‌ها، سخت‌ترین ایده‌ها انجام داد. حتما نباید همه‌چیز تکمیل و فراهم باشد. آدم می‌تواند با کوچک‌ترین چیزها، نگاهش را عوض بکند.

◀ **صبر و حوصله‌ای که برای کار نقاشی لازم داشتید، در روحیهی خودتان وجود داشت؟ نه، اتفاقاً من دختر بسیار عجولی بودم. همیشه دوست داشتم همه‌چیز زود تمام بشود و به نتیجه برسم، ولی وقتی وارد نقاشی شدم، استاد اوشانی به من صبر و شکیبایی را آموخت. اصلاً تبدیل به آدم دیگری شدم.**

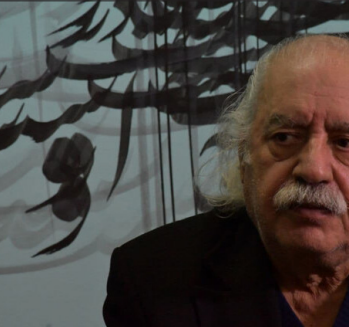
◀ **شما کارتان را با نقاشی سیاه‌قلم شروع کرده بودید و در آن هم مهارت داشتید. چرا در این نمایشگاه، بیش‌تر کارهای رنگ روغن‌تان را به نمایش گذاشتید. در حالی که آثار خانم فاطمه جعفرآبادی در همین نمایشگاه با قلم فلزی و سیاه‌وسفید انجام شده‌اند. چه‌طور تصمیم گرفتید نمایشگاه را دوفرهر برگزار کنید؟**

من برای این نمایشگاه، علاوه بر کارهای رنگ روغن، تابلوهای تک‌رنگ و مدارتنگی و پاستل را هم آوردم. البته خیلی وقت بود که می‌خواستتم سال‌هاست شرایط دشواری را متحمل شده‌ام و در چنین موقعیتی اگر دل‌های کثیف آمریکایی به برخی جریان‌ها برسد، می‌تواند برخی طعم فقر چشیده‌ها را بفریبد. این بخش ترسناکی است که باید به فکر آن باشیم.»او درعین حال گفت: «میدوارم با این چیزها، خواست مردم و مطالبات برحق‌شان ز سر نپول نرود.»فراهانی مطالبات مردم را خواسته‌هایی اجتماعی دانست و تأکید کرد: «مرد ما خواستار زندگی مطلوب، عدالت و مدیریت سالم هستند. این خواست به یک خواست ملی تبدیل شده و همه‌جا را عملاً در بر گرفته است. بنابراین نباید ترس تجزیه شدن کشور وجود داشته باشد.»این بازیگر یادآوری کرد: «در همه مهم‌تر اینکه در رویدادهای اخیر در کل ایران مسئله قومیتی ملاک نبوده و نگاه همه مردم ما ملی است.»فراهانی با اشاره به توصیه‌های حضرت علی (ع) درباره

بهزاد فراهانی؛ چهره شناخته‌شده حوزه سینما، تئاتر و تلویزیون:

خواسته مردم، عدالت است!

همدلی | بهزاد فراهانی با تأکید بر اینکه در اتفاقات اخیر، حفظ تمامیت ارضی کشور و خواست ملی مسردم موردتوجه و اصل انکارناپذیر بوده است، تصریح کرد، نفوذ تجزیه‌طلبی در خواست مردمی بخش ترسناکی است که باید برای آن اندیشید. این هنرمند تئاتر، تلویزیون و سینما درباره اتفاقات اخیر و نگرانی‌هایی از بابت برخی سوءاستفاده‌های جریان‌های تجزیه‌طلب در برخی نقاط کشور، گفت: «ما معتقدیم اعتراض و انتقاد مردمی در هیچ استانی متفاوت با استانی دیگر نیست و به‌نوعی وحدت و خواست ملی به‌عنوان یک اصل اساسی جریان دارد. بنابراین بابت موضوع تجزیه ایران دل‌شوره ندارم؛ مگر اینکه دست بیگانگان وارد شود و تشتت ایجاد کند، که این دیگر کار سیاست جهانی و امپریالیزم است.»بهزاد فراهانی با اشاره به مشکلات معیشتی جامعه به ایسنا گفت: «مردم

اولویت خواسته‌های مردم، خاطر‌نشان کرد:«گر ما به‌عنوان رهروان مولا علی (ع) کمی به توصیه‌های ایشان بندیشیم، خواهیم دید که در اسلام موردنظر مولا علی (ع)، خواست مردم، اصل است. اگر فرامین ایشان را به مالک‌اشتر مطالعه کنیم، خواهیم دید که همه‌جا جبهه مردم مقدم و محترم است. پس باید به خواسته‌های مردم بندیشیم و برای تحقق آن برنامه‌ریزی کنیم.»

۱۹۰۵ جدا شدند. گاهی اوقات تنش‌هایی در روابط بین بنیاد نوبل در استکهلم و کمیته مستقل جایزه صلح در اسلو به وجود می‌آید.

◀ **چطور می‌شود برنده نوبل شد؟** در وهله نخست باید شکیبا بود. دانشمندان اغلب باید چندین دهه صبر کنند تا آثارشان توسط داوران به رسمیت شناخته شوند. البته این روند برخلاف خواسته «آلفرد نوبل» است که مایل بود جوایز به کسانی اهدا شود که «در سال جاری منفعت قابل‌توجهی را به بشر اعطا کرده‌اند». کمیته جایزه صلح تنها موردی است که مرتباً دست‌آوردهای سال اخیر را گرامی می‌دارد.آکادمی سوئد که مسئولیت انتخاب برنده نوبل را در رشته ادبیات دارد، برنده سال ۲۰۲۲ این جایزه معتبر ادبی را روز پنج‌شنبه ۱۴ مهر (۶ اکتبر) در استکهلم معرفی خواهد کرد و باید منتظر ماند و دید پس از «عبدالزاقی گورنا» نویسنده نه‌چندان شناخته‌شده تونسی در سال ۲۰۲۱ و «لویس گلیک» شاعر ناآشنای آمریکایی در سال ۲۰۲۰، چه کسی برنده نوبل ادبیات ۲۰۲۲ خواهد بود.

سه‌شنبه ۱۳ مهر ۱۴۰۱ ■ سال‌هفتم ■ شماره ۲۰۳۲ ■ **شهر** *روزنامه*

رویداد

همدلی | اعلام شامگاه دو شب قبل بنیاد رودکی مبنی بر تغییر دوباره زمان برگزاری کنسرت ارکستر ملی ایران به رهبری مجید انتظامی، با توجه به برگزار نشدن سایر برنامه‌های کنسرت و موسیقی در سالن‌های موسیقی تهران، طبیعی و قابل پیش‌بینی بود. اما نحوه تصمیم‌گیری و اطلاع‌رسانی درباره این اجرا، وضعیت مبهمی برای آن ایجاد کرده است.پیش‌ازاین قرار بود اجرای ارکستر ملی ایران با عنوان «همراه خاطره‌ها» به رهبری مجید انتظامی، در دهه اول مهرماه (۶ ز) تا ۱۰ مهر) به روی صحنه برود.اما درست در روز آغاز اجرای یادشده آغاز شده و با توجه به شرایط خاص پیش‌آمده، ساعتی پس از گزارش ایسنا در این زمینه بود که بنیاد رودکی اعلام کرد این اجرا به زمان دیگری یعنی ۱۴ شهریور تا ۱۸ مهر موکول شده است.این‌حال بانک‌ه که بنیاد یکشنبه دهم مهرماه روابط عمومی و امور بین‌الملل بنیاد رودکی اعلام کرد در تازه‌ترین تمرین ارکستر ملی ایران برای اجرای یادشده آغاز شده است، ساعتی بعد اعلام کرد که این اجرا به‌منظرم فراهم کردن شرایط حضور پرشمار علاقه‌مندان شنیدن و دیدن برگزیده آثار اساتد انتظامی، مجدداً لغو و به زمان دیگری موکول شده است. این در حالی است که بلیت‌فروشی این اجرا تا صبح روز دوشنبه ادامه‌داشت.گویا تاریخ جدیداجرای موردنظر ارکستر ملی ایران پس از آغاز سایر کنسرت‌ها و اجراهای صحنه‌ای در تهران اعلام خواهد شد.

خانه موسیقی پیگیر آزادی شروین حاجی‌پور شد

همدلی | هیئت‌مدیره خانه موسیقی ایران خواست که خواننده جوان اهل ساری هر چه سریع‌تر آزاد شود. به نقل از روابط عمومی خانه موسیقی، اعضای هیئت‌مدیره خانه موسیقی ایران در جلسه روز یکشنبه ۱۰ مهرماه خود، ضمن ابراز تأسف از وقایع اخیر، به دستگیری «شروین حاجی‌پور» خواننده جوان اهل ساری اعتراض کردند و از دست‌گای قضایی خواستند هر چه سریع‌تر نسبت به آزادی او اقدام کنند.خبرهای غیررسمی درباره این خواننده جوان که سابقه اجرا در برنامه عصر جدید تلویزیون را هم دارد، گویای آن بود که پس از انتشار قطعه‌ای از او در فضای مجازی، بازداشت شده است. بنا بر این گزارش، واحد حقوقی خانه موسیقی مأموریت یافته که پیگیری وضعیت آزادی این هنرمند باشد. هیئت‌مدیره خانه موسیقی همچنین با اشاره به سخن مسئولان عالی‌رتبه کشور نسبت به احترام گذاشتن به حق اعتراض مردم، از دست‌گای مختلاف خواسته است که به این نکته پراهمیت توجه کنند.حجت‌الاسلام‌المسلمین سید ابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران، چهارشنبه گذشته ششم مهرماه در بخشی از صحبت زنده تلویزیونی خود با مردم، با اشاره به اتفاق‌های اخیر در کشور، گفت: «چه اشکالی دارد برای گفت‌وگو و نقد و اعتراض نسبت به‌یک تصمیم، مراکزی را قرار دهیم که در این مراکز، نقد و گفت‌وگو و اعتراض مطرح شود. من معتقدم شنیدن برخی نقدها و سخنان و حتی اگر اعتراضاتی به تصمیمات وجود داشته باشد، به از نقای کار کمک می‌کند.»

یادی از شجریان ترکمن‌ها

همدلی | سال گذشته در چنین روزی موسیقی ترکمن به سوگ نشست. در کوران روزهای کرونایی، در آن دوره که بسیاری از مردم ایران و جهان از این ویروس در امان نماندند، هنرمندان موسیقی نواحی بسیاری را از دست دادیم که دردی طریک یکی از همان‌ها بود. یازدهم مهرماه ۱۴۰۰، محمد اسمعیل‌زاده؛ معروف به خلیفاردی طریک، هنرمند پیشکسوت موسیقی نواحی و از بخش «دوتارآوزان برجسته ترکمن بر اثر ابتلاء به ویروس کرونا جان خود را از دست داد. برخی از او با عنوان «شجریان موسیقی ترکمن» یاد کرده‌اند. نامش با دوتار گره خورده بود. کمتر کسی است که به دوتار و باخشی‌های ترکمن علاقه داشته باشد. اما نام دردی طریک را نشخساند. او در سال ۹۸ از سوی دبیرخانه شورای ازبشایی هنرمندان، شاعران و نویسندگان کشور، نشان درجه یک هنری را دریافت کرد. دردی طریک اگر الآن زنده بود ۶۷ سال داشت. او در روستایی در سه کیلومتری غرب آق قلا به نسام آق قبر به دنیا آمد. ۱۰ – ۱۲ سال بیشتر نداشت که به‌دوراز چشم بزرگ‌ترا، دوتار پدر که در گوشه اتاق آویزان بود را برمی‌داشت و با دستان کودکانه‌اش بر تارهای آن می‌نواخت. و با توجه به استعداد والا و علاقه فراوانی که داشت دیری نپایید که خود استادی چیردمست در خوانندگی شد.علی مغازامی، پژوهشگر موسیقی در وصف دردی طریک نوازنده فقید دوتار و خواننده به ایسنا چنین بیان کرده است: معتقدم دردی طریک ایندها فرهنگ، آداب و سنن ترکمنی در جهان محسوب می‌شد. با از بین رفتن همه‌نسلی‌های او، حافظه بخشی‌گری ما نیز در حال از بین رفتن است.«دردی طریک در نبود حالیپایهای قدیم (خلیفه) جایگاه رفیعی در موسیقی ترکمن داشت. او در نبود حالیپایهای قدیم واقعا جزو معدود افرادی بود که به شکل سنتی و قدیمی خنیاری یا باغشی‌گری ترکمن، تمام اشعار «مخوم قلی فرانی» و سایر حماسه‌سرایان ترکمن را در سینه داشت.»مرحوم دردی طریک حافظه بسیار خوبی داشت؛ اگرچه که اواخر عمرش به لحاظ جسمی بسیار ضعیف شده بود.اما او امید ایرانی‌ها برای حفظ برخی از زوایای روه افول از ربرتوار موسیقی ترکمنان ایران بود.